

Поштовани пријатељи,

Свима је већ јасно да наша држава мора да почне да штеди, а дужности премијера је да да лични пример. Због тога сам јуче најавио да ћу у Нишу боравити седам дана у касарни, али сам данас схватио да ни то није довољно. Тако сам рано јутрос одлучио да не идем до Ниша превозом, већ пешице јер је то најјефитиније и ништа неће коштати пореске обвезнике. За ту прилику користићу старе патикекоје сам нашао у шпајзу, да не бих оштетио нов ђон на новим патикама, које нећу сада ни купити да бих уштедео новац.

Првобитан план ми је био да правим паузе на оближњим пумпама где бих могао да се освежим, али ме је данашње време обрадовало, па сам одлучио да пијем искључиво кишницу која ће ових дана падати. За храну ћу се лако снаћи, дуж аутопута има доста зрневља које могу да ми помогну док не дођем до нишке касарне.

Не би требало да буде већих проблема ни око моје оријентације. Моји сарадници су ми скренули пажњу на то да имам најгори мобилни телефон у држави и да на њему немам ГПС, ни компас, немам чак ни неколико дугмића па не могу да позовем никога у чијем телефону је број седам, али сам схватио да ми маховина поред пута, положај Сунца и звезде Северњаче, може помоћи да безбедно стигнем до Ниша.

У Нишу сам првобитно планирао да спавам у касарни, али сам ипак одлучио да подигнем шатор у дворишту касарне да не бих прљао постељину, а грађане ћу ипак од четири до седам, да бих од седам до осам могао да одем до Нишаве да упецам нешто за ручак.

Неко ће рећи да су ове мере можда мало претеране или непотребне, али само личним одрицањима можемо покренути нашу економију и дати добар пример грађанима.

Ваш,

А.В.

(Њуз.нет)